

Ενδεικτικές Απαντήσεις Λατινικών

15/06/2018

A1. Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άντρας. Τα δεκαεφτά βιβλία του για το δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του παρέμενε στην Καμπανία. [...] Επιδίωκε τη δόξα του Βιργιλίου και περιέβαλλε με αγάπη το πνεύμα του. Τον τιμούσε όπως ο μαθητής το δάσκαλο. Το μνημείο του, που βρισκόταν στη Νεάπολη, το θεωρούσε (σαν) ναό.

Όταν ο Άκκιος είχε πάει από την πόλη Ρώμη στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος είχε αποσυρθεί σε μεγάλη πια ηλικία, κατέλυσε σ' αυτόν. Ο Άκκιος, που ήταν πολύ νεότερός του στην ηλικία, διάβασε σ' αυτόν, μετά από επιθυμία του, την τραγωδία του που ονομάζεται «Ατρέας».

Γι' αυτό το λόγο στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει πως θα έλθει γρήγορα με τις λεγεώνες. Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Κατά σύμπτωση αυτό καρφώθηκε σε έναν πύργο και τρεις ημέρες αργότερα από κάποιον στρατιώτη γίνεται αντιληπτό και μεταφέρεται στον Κικέρωνα. Εκείνος διαβάζει μέχρι τέλους την επιστολή και προτρέπει τους στρατιώτες να ελπίζουν τη σωτηρία τους.

B1α. viorum, liber, ea, nobis, Pacuvi, nomina, res, casuum, turri, salus

B1β. pulchriore, plus – plurimum, parvus, celerrime

B2α. futurum eras, tenendi, venturus, recedemus, desiderant, adeunto, potuerim, veritutum esse, conspiceris / conspiciere

B2β. defers, deferebas, deferes, detulisti, detuleras, detuleris

Γ1α. **poēta**: παράθεση στο Silius Italicus,

cui: δοτική προσωπική κτητική από το est

casu: αφαιρετική του τρόπου στο adhaesit

Γ1β. Quam ob rem **epistula conscripta** Graecis litteris **[a Caesare] mittitur**.

Hanc [...] tertio post die **quidam miles conspicit**.

Γ1γ. Tarenti

Γ2α. **Postquam** (ή εναλλακτικά **ubi, ut, simul, primum, cum**) Accius ex urbe Roma Tarentum **venit** (ή εναλλακτικά **venerat**)

Γ2β. Το υποκείμενο του adfore είναι το se (ταυτοπροσωπία του ειδικού απαρεμφάτου – λατινισμός). Βρίσκεται λοιπόν σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία του ειδικού απαρεμφάτου (επειδή νοηματικά το υποκείμενο και του scribit και του adfore είναι το Caesar) και υπάρχει ο λατινισμός του ειδικού απαρεμφάτου με παράλληλη έκφραση άμεσης αυτοπάθειας μέσω του se.

Γ2γ. **ut tragulam mitteret**: δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση ως αντικείμενο στο constituit, εισάγεται με το βουλητικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενο της είναι κάτι απλώς επιθυμητό, χρόνου παρατατικού (mitteret), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (constituit) και αναφέρεται στο παρελθόν (ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί ο σκοπός είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή [συγχρονισμός κύριας με τη δευτερεύουσα] και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής τους.)

Γ2δ. **quod/ quia/ quoniam (Gallus) periculum veritus erat** (αντικειμενική αιτιολογία)

cum (Gallus) periculum veritus esset (αιτιολογία ως αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας)